

derom er der forskjellige Meninger. Jeg skal heller ikke for Diebliffet gaae videre ind paa denne Deel af Spørgsmaalet, efterat det, saavidt jeg har opfattet Forhandlingerne paa et andet Sted, er erkjendt, at Forrentningen af Summen ikke skal være afgjort ved nærværende Lovforslag, men at den nærmere vil være at bestemme. Men jeg maa dog herved gjøre opmærksom paa, at det er ikke blot Spørgsmaalet om Renterne, der kommer under Dvæstion, men under Forslagets anden Deel vil selve Capitalen og dens Størrelse ogsaa komme under Dvæstion.

Den anden Deel gaar jo ud paa, at der skal dannes et Reservecfond, som successtvt skal opstaae. Det, der er Fordelen ved denne Deel af Forslaget, er, at der derved er sat en Grændse for den Deel af Kassebeholdningen, som skal indestaae hos Fællesfinansierne, at den er begrændset ved 1,600,000 Rb., og at den øvrige Deel gaar over til at blive et Reservecfond for Kongeriget. Saavidt jeg veed, er der ikke fremkommet nogen nærmere Motivering af, at 1,200,000 Rb. ere blevne forøgede til 1,600,000 Rb., idet det for ikke længe siden er blevet anset for tilstræffeligt, at 1,200,000 Rb. bleve staaende hos Fællesfinansierne. At Spørgsmaalet om Capitalens Størrelse vil træde frem, vil sees deraf, at den 1ste April 1858 skal der overgives 1 Million til Reservecfondet; den 1ste April 1859 skal det Beløb, hvormed den særlige Kassebeholdning maatte overstige 1,600,000 Rb., overgaae til Reservecfondet. Nu er det til dette Tidspunkt, at der maa opstaae Spørgsmaal om og finde Afgjorelse Sted af, hvor stor Kongerigets særlige Kassebeholdning er. Jeg sigter naturligvis til det Regnskab for 1855—56, som er aflagt for Kongeriget særskilt, og hvori der er optaget til Udgift $\frac{2}{5}$ af Landødelens budgetterede Tilskud, hvilket er i Strid med Finansloven, der kun bevilger $\frac{2}{5}$ af Tilskudet, som er nødvendigt til at afholde Udgifterne. Forskjellen derimellem udgjør for Kongeriget 817,000 Rb. Efter dette Regnskab er Kassebeholdningen ultimo Mars 1856 omtrent 3,600,000 Rb.; efter Budgettet for 1856—57 vil der for Kongeriget være en

Underbalance af omtrent 16,000 Rb., — det skal jeg her for Diebliffet ikke tage Hensyn til, men erindre om, at jeg bliver staaende ved den Sum, som staaer anført i Regnskabet for 1855—56. Er der altsaa den 1 April 1858 uddraget 1 Million, saa bliver der tilbage den 1 April 1859 2,600,000 Rb., det er 1 Million over de 1,600,000 Rb., men, naar 800,000 Rb. lægges til, saa bliver det, der skal lægges til Reservecfondet, 1,800,000 Rb. Her er det altsaa, at Nødvendigheden af Spørgsmaalet om denne Capitalens Størrelse fremtræder. Jeg har villet gjøre opmærksom paa disse Punkter, idet jeg troer, at det er af Bigtighed, at man stiller sig klart for Die, hvad det er, der forlanges af Kongeriget, naar det skal gaae ind paa nærværende Lovforslag. Jeg indrømmer, at, saaledes som de finantstuelle Forhold have stillet sig, er dette Lovforslag en Forbedring, idet der har været reist Tvivl om, hvor Ansvarer for Kongerigets Kassebeholdning er. Jeg har, efter hvad jeg har tilladt mig at udvinkle, ikke havt nogen Tvivl i saa Hensende; men jeg troer, at Noget af det, som har bidraget til i høj Grad at forvirre Begreberne, var Ordet „Totalkassebeholdning“, og det var derfor, jeg kunde ønske, at der skete en Forandring i Udtrykkene i Lovforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at stille det Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister, om han ikke vilde gaae ind paa, at Ordet „Totalkassebeholdning“ ombyttes med et andet, med „Fællesfinansierne“, og at der som Følge deraf paa et andet Sted i Lovforslaget kom til at staae „Kongerigets særlige Kassebeholdning.“ Jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt; men jeg skal dog, inden jeg stiller noget Forslag i saa Hensende, ønske at høre en Udtalelse fra den meget ærede Ministers Side.

Indenrigsministeren: Det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand nu ser næst stillede, skal jeg besvare derhen, at jeg paa ingen Maade kan slutte mig til nogen saadan Forandring af Lovforslaget. Jeg troer netop, at de Udtryk, der findes, ere correcte, og at saadanne Forandringer, som det ærede Medlem antydede, vilde fremkalde Forvirring. Jeg